

JAAP ZIJLSTRA

De taal der liefde

Gedichten en gebeden

UITGEVERIJ KOK – UTRECHT

Bloemlezing uit de Verzamelde gedichten (2011), de bundel *Helder geheim* (2015) en de gebedenbundel *Inkeer* (vijfde druk 2007).

Met dank aan Uitgeverij Mozaïek voor de toestemming om de gedichten ‘Teruggang’, ‘Helder geheim’, ‘TBC (1945)’, ‘Genade’ en ‘Naaste’ uit *Helder geheim* op te nemen in deze bloemlezing.

© 2016 Uitgeverij Kok

Postbus 13288, 3507 LG Utrecht

www.kok.nl

Omslagontwerp: Ralf Boer

Vormgeving binnenwerk: Geert de Koning

ISBN 978 90 435 2747 7

ISBN e-book 978 90 435 2748 4

NUR 306

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Woord vooraf

De poëzie van Jaap Zijlstra is zoals hij zelf was: intens en sensitief. Naast een taalman was hij een speelman die in gedichten vleugels vond. En zijn poëzie komt voort uit het hart van het evangelie: de liefde.

Het was een vreugdevolle bezigheid om deze bloemlezing samen te stellen, om te zoeken naar de mooiste regels, de helderste zeggings, om te ontdekken: het vuur is nog niet uitgedoofd!

Bij de keuze van de gedichten heb ik de titel en het thema van de bloemlezing in het oog gehouden: de liefde en de 'religie' – de natuur en het verlangen zijn in beide vervat.

Een van de gedichten die mij speciaal ontroerden is de haiku op blz. 56 over de dode zwaluw. Als je zo kunt schrijven, maar vooral als je zo kunt kijken, ben je wat Basho noemt een meester!

Op deze plaats wil ik Wim Zijlstra, broer van Jaap, bedanken voor de prettige samenwerking bij de voorbereiding van deze bundel.

Naast gedichten staat er in deze bloemlezing een twintigtal gebeden, helder van taal en vol geloofsvertrouwen.

Laten we Jaap Zijlstra blijven lezen, in zijn gedichten en gebeden spreekt hij de taal der liefde!

Leendert Torn

Loopjongen

De loopjongen van Jeruzalem
heeft aan den lijve ondervonden
dat zijn last licht is
en zijn juk zacht.
Hij met zijn ezelsoren
en zijn ezelsbegrafenis.
Het ruitelijke paard,
de hoogwaardige kameel,
zij komen er niet aan te pas.
De hoge eer valt te beurt
aan een armzalige ezel.
Palmtakken vallen hem te voet.
Gezegend is hij
die komt in zijn grauwe pak,
de lastdrager van de Heer.

Kapernaüm

Hier is hij van wal gestoken,
hier heeft hij zijn brood gestrooid
op het water
om het te vinden na vele dagen,
na de storm op het pinksterfeest.
Het water heeft zijn voetstap uitgewist,
zijn handschrift staat niet meer
geschreven in het zand
en ook de vreemde vloedlijn is verdwenen,
de schare die niemand tellen kan.
Wij staan er nu,
vogels van vreemde pluimage,
luistervinken die niet deugen,
en nemen het brood ter hand.
Neem en eet
zegt hij over een zee van jaren,
dit is mijn lichaam
dat voor u gesproken is.

Vragenderwijs

Ik vroeg
wie is
de goudsmid van de zon,
wie gaf
de sterren de ruimte,
wie plantte
de maan
in het veld van de nacht?
Ik vroeg
wie gaf
visie aan mijn ogen,
kleur aan het gras,
toonhoogte aan de vogels?
Wie
heeft het denken bedacht?
Wie
het luisterend oor?
Wie
heeft de zinspelen
in de mond gelegd?
Zeg het mij
met zijn woorden.

Want voor hem
klopt een hart
in mijn keel.

Ondergeschikt

Niet opgewassen tegen de bomen,
de beuken,
die zoveel langer
leven dan wij,
zoveel intenser
bij de aarde betrokken,
zoveel deemoediger
na veel regen,
zoveel moediger
onder de hemel
als de wind erdoor vaart
en met open armen
voor zwerfvogels
en verliefde nestelaars.
Ik ben ondergeschikt aan de bomen,
de beuken,
ik kan bij hun geduld
niet in de schaduw staan,
niet delen
in het wijdvertakt leven
onder de schors
van deze
koningen bij de gratie Gods.

Vreugde

Ik zou van blijdschap
een klarinet willen zijn,
een diepe fagot
van ontzag.

Ik zou
tomeloos willen draven,
een hinde,
tokkelend over de aarde.

Een carillon
zou ik willen zijn,
een octaaf duiven,
wirwar over de stad.

Mijn handen mijn ocarina
mijn voeten hindelopen,
mijn hart mijn tamboerijn.

En al de klanken van mijn vreugde
uitstrooien in het licht,
een luisterrijke fontein,
een welluidende waterval.

O overvloed van leven,
bron van geluk,
geloofd zij God
met diepe teugen.